ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ Ι'- ΑΡ. 10-201

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Σ τοῦ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ
Γ' ΤΟΜΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
24
ΜΑΪΟΥ 1935

Ἀν. ἡλίου 5.11'—Δύσις 7.33'
Συμεὼν ὁσίου τοῦ ἐν θαυμ. ὄρει
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 30.7, ἐλαχ. 15.2
Ὑγρ. μετρία. Ἄν. Α. ἀσθενεῖς ἢ μέτρ. θάλασσα σχεδὸν γαληνιαία.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 761.1

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΧΗΣ

Ἀφοῦ ἐταλαντεύθησαν, ἐπασαν, εἰλίχθησαν, ἀπεφάσαν, δὲν ἀπεφάσισαν, ἐκιήσαν πρὸς τὰ πρόσω, ὑπαήσαν, ἐπεφυλάχθησαν, ἐτησαν νέας ἐγγυήσεις, ἐτέλεσαν εἰς τὴν ὁριστικὴν ἀφασιν τῆς ἀποχῆς — ὁ πανος ἀρχηγὸς τοῦ Ἐργατικοῦ καὶ Ἀγροτικοῦ κόμματος ὁ νεότευκτος ἡγέτης παλαιοδημοκρατικῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν, ὁ μεγαλορων ἡγέτης τῆς μικροσκοῆς ἀγροτικῆς ὁμάδος.

Τοιουτοτρόπως ἀπὸ τὰς ροσεχεῖς ἐκλογὰς θὰ ἀπόρουν ὅλοι συλλήβδην οἱ ἐκ βενιζελισμοῦ προελθόντες, οἱ διὰ τοῦ βενιζελισμοῦ ιαδιοδρομήσαντες, οἱ τὸν ενιζελισμὸν πιστῶς ὑπηρέσαντες μέχρι τῆς 1ης Μαρίου εἰς τὸν «Ἐθνικὸν Συνασμόν».

Ὅταν τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου συνετρίβη, οἱ «ἡγέται» αὐτοὶ κατεσκεύασαν ροχείρως ὁμοιώματα ἰδίων, ὑπεξεφάρτων, πολιτικῶν σημαιῶν. Οἱ ἄλλοι, εἰλικρινέτεροι, εἶχον διατηρήσει, ἔτι καὶ κατερρακωμένον, τὸ πλαιὸν βενιζελικὸν λάβαρον, ὅσον καὶ ἂν τοῦτο, εἰς τὰ ἱματα τοῦ λαοῦ κατήντησε νὰ φαίνεται ὡς ἡ κιτρίνη σημαία, ἡ κυματίζουσα εἰς τὰ λομοκαθαρτήρια. Καὶ προσεπάθησαν οἱ παλαιότεροι καὶ νεώτεροι — ὑπὸ κατασκευὴν «ἡγέται» νὰ λαλήσουν διάλεκτον αὐθυπάρκτων ἀνθρώπων, ἀποσείοντες τὴν βαρεῖαν σκιὰν τῆς μέχρι τῆς χθὲς πολιτικῆς ὑποτελείας τῶν εἰς τὸν νύκτωρ δραπετεύσαντα ἐκ Χαλέπας. Προσεπάθησαν νὰ ὁμιλήσουν περὶ νέων πολιτικῶν ἀγώνων, περὶ συμβολῆς διὰ τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς ἐσωτερικῆς ὁμαλότητος, περὶ συνδιαλλαγῆς. Ἐδέχθησαν νὰ κατέλθουν εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ ἄνευ τῶν «προϋποθέσεων», τὰς ὁποίας ἐζήτησαν, ἀρκεσθέντες εἰς ὅσα λογικὰ ἡ κυβέρνησις ἠδυνήθη ἐξ αὐτῶν νὰ παραδεχθῇ. Καὶ αἰφνιδίως ἀνέκρουσαν πρύμναν ἐπειγόντως. Ἀνεκάλυψαν ὅτι δὲν ἠμποροῦν, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, νὰ κατέλθουν εἰς τὰς ἐκλογάς.

Ἀλλὰ τί, λοιπόν, ἐμεσολάβησε μεταξὺ τῆς πρώτης ἀποφάσεώς των ὅπως κατέλθουν καὶ τῆς δευτέρας; Τί ποτε ἀπόλυτως τὸ δυνάμενον λογικῶς νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ὑπαναχώρησίν των. Οὔτε αἱ συνθῆκαι, ὑπὸ τὰς ὁποίας θὰ διεξαχθοῦν αἱ ἐκλογαὶ μετεβλήθησαν, οὔτε ἄλλο τι συνέβη. Καὶ ὅμως συνέβη δι' αὐτοὺς κάτι τὸ χαρακτηριστικόν: ἐμεσολάβησε τὸ ἀπειλητικὸν ὑβρεολόγιον τοῦ τοποτηρητοῦ τοῦ φυγάδος τῆς Χαλέπας κ. Σοφούλη, πρὸς πάντας, ὅσοι ἤθελον ἀπειθήσει εἰς τὸ κέλευσμα τῆς ἀποχῆς. Καὶ μόλις τὰ συμπαθῆ δῆθεν χειράφετα πολιτικὰ αὐτὰ κυνάρια ἤκουσαν, ἔστω καὶ ἐμμεσώτατα, τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου των, κατεβίβασαν τὰ ζωηρὰ ὦτα καὶ τὰς «ἀνεξαρτήτους» οὐρὰς καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ παλαιοῦ πολιτικοῦ κατοικιδίου. Ἐπανῆλθον εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ πολιτικοῦ οἴκου πολιτευτὴν τῆς Σάμου, τείνοντα πειθηνίως τὸν τράχηλον διὰ νὰ τοὺς φορέσῃ καὶ πάλιν τὸ γνώριμον τοῦ οἴκου περιλαίμιον. Καὶ τοῦτο, μόνον καὶ μόνον διότι ὁ τοποτηρητὴς τοῦ κυρίου των τὰ ἐκήρυξεν ἀδέσποτα, καλέσας τοὺς πιστοὺς τοῦ βενιζελισμοῦ νὰ τὰ θεωρήσουν τοιαῦτα.

Ἐὰν ὑπῆρχεν ἀνάγκη ἐμπράκτου ἀποδείξεως τοῦ ἀνεξιτήλου τῆς βενιζελικῆς νοοτροπίας, αὐτὴ ἐδόθη περιφανῶς καὶ διδακτική. Ἀρκεῖ, ἄλλως τε, ἡ ἀνάγνωσις τοῦ δικαιολογητικοῦ τῆς παλινωδίας του ἀνακοινωθέντος τοῦ κ. Παπαναστασίου διὰ νὰ πεισθῇ ὁ καθεὶς περὶ τούτου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ κατάστασις ἐξεκαθαρίσθη τελικῶς: ὁλόκληρος ἡ λεγομένη παλαιοδημοκρατικὴ ἀντιπολίτευσις ἀπέχει τῆς προσπαθείας διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ὁμαλότητος, τὴν ὁποίαν ἀνέτρεψεν, ἀπειλῆσαν νὰ καταρρίψῃ εἰς συντρίμματα αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος, τὸ βενιζελικὸν κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς θὰ ἐκτιμήσῃ πρεπόντως τὴν στάσιν αὐτήν, ἔχει δὲ καὶ τὴν δυνατότητα νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἐπ' αὐτῆς γνώμην του. Τὰ «παλαιοδημοκρατικὰ» κόμματα δὲν ἐδίστασαν νὰ ἀναλάβουν καὶ αὐτὴν τὴν νέαν κολοσσιαίαν εὐθύνην ἔναντι τοῦ τόπου. Διακαίωμά των εἶνε νὰ προδικάζουν τὴν τελικὴν τύχην των. Ἀλλ' ἡ ἀποχὴ αὐτὴ δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀνακόψῃ τὴν πρὸς τὴν ὁμαλότητα πορείαν, τὴν ὁποίαν ἐχάραξεν ἡ κυβέρνησις. Τὴν ἡμέραν Ἰουνίου ὁ κυρίαρχος λαὸς θὰ εἴπῃ καὶ αὐτὸς τὴν κυρίαρχον γνώμην του.

Πτερόεντα

Τὸ πένταθλον

Τί ρεκόρ καὶ αὐτὸς ὁ Παπαποστόλου διὰ τὸ δαιμόνιον τῆς φυλῆς! Ἐδιάβασα τὰ λωποδυτικὰ κατορθώματά του πλήρης ἐθνικῆς ὑπερηφανείας. "Ἐνας διαρρήκτης παγκοσμίου ὀλκῆς. Ἐργοστάσια, μαγαζιά, ἐνεπόζιτα, ἀποθῆκες χωρικῶν, μέχρι τοῦ λαϊκοῦ συνοικιακοῦ συρταρίου, ὅλα ἠνοίγοντο διάπλατα μόλις ἐνεφανίζετο ὁ Παπαποστόλου. Καὶ κανεὶς δὲν τὸν ὑπωπτεύετο. "Ὅταν δὲ τὸν κατέδωσαν τὰ δύο μικρὰ τσιράκια τοῦ μαγαζιοῦ του — ὁ Παπαποστόλου εἶνε καταστηματάρχης — καὶ ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τέλος πάντων αὐτὸν τὸν βιρτουόζον τῆς κλεπιδαριᾶς, δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ τοῦ βάλουν τὰς χειροπέδας. Διότι, ἁπλούστατα, ἡ διασημότης αὐτὴ τῶν διαρρηκτῶν δὲν εἶχε χέρια! Ὁ Παπαποστόλου εἶνε κουλός. Κουλὸς καὶ ἀπὸ τοὺς δύο βραχίονας. Καὶ αὐτὸ εἶνε ποὺ τὸν κάμνει καταπληκτικὴν φυσιογνωμίαν μέσα εἰς τὸ Πάνθεον τῆς διεθνοῦς λωποδυσίας. Νὰ διατί ὀλόκληρον τὸν ἄνθρωπον ὡς ἐθνικὸν καμάρι. Εἰς ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχουν διαρρῆκται, εἰς τὴν Ἀμερικὴν μάλιστα χρησιμοποιοῦν ὅλας τὰς τελευταίας ἐφευρέσεις τῆς χημείας, τῆς μηχανικῆς, τῆς ἠλεκτροχημείας γιὰ νὰ κάμουν τὴ δουλειά τους. Δὲν τοὺς θαυμάζω αὐτοὺς τοὺς ἄνθρώπους. "Ἂν ὁ Παπαποστόλου εἶχε χεῖρας, θὰ ἔλεγε ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ διαφημιζόμενοι ὑπερπόντιοι λωποδύται δὲν ἀξίζουν οὔτε τὸ νυχάκι τοῦ μικροῦ δακτύλου τῆς ἀριστερᾶς του χειρός. Διότι αὐτοὶ ἔχουν ἐξευτελίσει τὴν κλοπήν. Τὴν ἐβιομηχανοποίησαν. Τῆς ἀφήρεσαν τὴν ποίησιν τῆς χειροτεχνίας, τὴν χαρὰν τῆς τέχνης. Ὁ ἰδικός μας δὲν ἔχει ἠλεκτρικὰ τρυπάνια, δὲν ἔχει μηχανήματα ἠλεκτρολύσεως καὶ φλογοβόλα ὀξυγόνου. Δὲν ἔχει κἂν χέρια. Κουλός, σᾶς λέγω, καὶ ἀπὸ τοὺς δύο βραχίονας. Καὶ εἰς κάθε βραχίονα εἶχε στερεώσει ἀπὸ ἕνα πειροῦνι. Μὲ τὰ πειρούνια αὐτὰ ἔκαμνε ὅλων τῶν εἰδῶν τὶς δουλειές. Ὁ ποιητὴς Βάρναλης, ποὺ εἶχε τὸ εὐτύχημα νὰ τὸν ἰδῇ στὸν Κάλαμο, ὅταν εἶχε τὸ μαγαζί του, νὰ χρησιμοποιῇ τὰ ἀκιδωτὰ ἄκρα του, μοῦ λέγει ὅτι ἦταν ἕνα θέαμα ἀξιοθαύμαστον. Τὸ πιστεύω. Ἀφοῦ, τώρα ποὺ ἀνεκαλύφθη ὁρμαθὸς ὁλόκληρος διαρρήξεων καὶ κλοπῶν ὀφειλομένων ἀποκλειστικῶς εἰς αὐτὸν τὸν ἄχειρα, οἱ παθόντες δὲν ἠμποροῦν νὰ συνέλθουν ἀκόμη ἀπὸ τὸν θαυμασμόν.

Κάποτε ἕνας Ἐγγλέζος γιὰ νὰ πειράξῃ τὸν Σολωμὸ τοῦ διάβασε ἕνα φοβερὸ καὶ πολύπλοκο κακούργημα ποὺ διεπράχθη στὴν Εὐρώπη ἀπὸ ἕνα Ρωμηὸ καὶ ἔκαμε κρότο. Καὶ ὁ Σολωμὸς τοῦ ἀπήντησε:

— Θαυμασία φυλή! Ἀκόμα καὶ στὸ ἔγκλημα εἶσαι ἀνυπέρβλητη!

Καὶ εἶχε δίκηο ὁ μεγάλος ποιητής.

"Ας μάθουμε τέλος πάντων νὰ ἐκτιμοῦμε τὰ παγκόσμια ἑλληνικὰ ρεκόρ. Ἡ θέσις τοῦ Παπαποστόλου δὲν εἶνε στὰς φυλακάς. Εἶνε στὴν μόνιμον ἔκθεσιν τοῦ Ζαππείου. Ἐκεῖ νὰ τὸν τοποθετήσῃ ὁ Τουρισμός, νὰ μᾶς πλερώνῃ νὰ τὸν βλέπῃ ἡ Εὐρώπη καὶ νὰ σαστίζῃ. Νά. Αὐτὸ θὰ πῇ "Ἕλληνα, ὅταν ἀποφασίσῃ νὰ γίνῃ διαρρήκτης. Τὸ δαιμόνιον τῆς φυλῆς. Διότι οὔτε στιγμὴν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε τὰς ἐθνικάς μας ἐπιδόσεις εἰς αὐτὸ τὸ... «πένταθλον» ("Ας τὸ ὀνομάζωμεν πένταθλον ἀφοῦ δουλεύουν τὰ πέντε εἰς αὐτὸ τὸ ἀγώνισμα). Ἐπιτρέψατέ μου νὰ φυλλομετρήσω ὀλίγον τὴν ἱστορίαν. Ὁ "Ὁμηρος λέει μὲ καμάρι γιὰ τὶς Ἑλληνικὲς φυλὲς ποὺ ὠργίαζαν γύρω εἰς τὸ Αἰγαῖον: «λῃϊζόμενοι δ' ἔζων». Καὶ οἱ ἥρωές του ρωτιοῦνται κάθε τόσο μὲ τὸν ἑξῆς πάνω - κάτω:

— Ποῦ καυχιέσαι ὅτι κλεφτολογοῦσαν οἱ πρόγονοί σου;

Οἱ Σπαρτιᾶται μάθαιναν τ' ἀγόρια τους νὰ κλέβουν. Καὶ ἐτιμωροῦσαν φρικτὰ κάθε ἕναν ποὺ συνελαμβάνετο ἐπάνω στὴ δουλειά. "Ἕνα παιδὶ ποὺ εἶχε κλέψει μιὰν ἀλεποῦ ἀπὸ ἕνα εἴλωτα, καὶ κατηγορήθη γι' αὐτό, ἀρνήθηκε ἐπίμονα τὴν πρᾶξι μπροστὰ στὸ δικαστήριο. Καὶ ἔαφνικὰ πάνω στὴν ἀπολογία του ἄρχισε νὰ τρέχῃ αἷμα μέσα ἀπὸ τὸ ροῦχο του καὶ ἔπεσε κάτω λιπόθυμο. Τοῦ ἀνοίξανε τὸ ἱμάτιο καὶ βρήκανε στὸν κόρφο του κατάσαρκα δεμένη τὴν ἀλεποῦ. Τοῦ εἶχε τραγανίσει τὸ στῆθος. Οἱ Ἀθηναῖοι ἔαιραν ἐπίσης τὴν ἐθνικὴ ἀδυναμία. "Ἐφτασαν νὰ κατηγορήσουν τὸν Περικλῆ ὡς εἶδος Σταβίνσκι, καὶ οἱ μεγάλοι γλύπται ποὺ κάμανε τὰ χρυσελεφάντινα ἀγάλματα, "Ἕλληνες καὶ αὐτοί, ἤξαιραν ὅτι οἱ συνέλληνες θὰ τοὺς ὑποπτευθοῦν ὡς κλέπτας. Γι' αὐτὸ τὰ ἔκαμναν μὲ τρόπο ποὺ νὰ μποροῦν οἱανδήποτε ὥραν νὰ ζυγιασθοῦν τὰ χρυσᾶ των μέρη. Ὁ κατεργάρης θέλει ἐνάμισυ κατεργάρη. Ὑπάρχει ἀκόμη ἕνα ἀνέκδοτο, διὰ νὰ χαρακτηρίσῃ τὴν ἠδονὴν τῆς κλεψιᾶς. Ἐκεῖνος ὁ λωποδύτης ποὺ τὸν πιάσανε στὰ πράσα καὶ τὸν ἔβαλαν στὸ φρέσκο. "Ἐσα καὶ τὸν ἔβαλαν στὸ φρέσκο. Ἀκρη κατόπιν μὲ τρόπο προχωροῦσε σιγὰ - σιγὰ καὶ τὸ ἔκλεβε, προσπαθώντας νὰ μὴ τὸν πάρουν εἴδησι οἱ ἄλλοι φυλακισμένοι.

— Γιατί τὸ κάνεις αὐτό; τὸν ρώτησε ἔκπληκτος ὁ Τοῦρκος σκοπός.

Καὶ ὁ συνέλλην ἀπήντησε:

— Γιὰ νὰ μὴν ξεχνάω τὴν τέχνη!

Τὴν τέχνη. Αὐτὸ εἶνε. Ἡ χαρὰ τῆς τέχνης ποὺ ὑπάρχει στὸ βάθος. Διότι συχνὰ δὲν ὑπάρχει κἂν κέρδος.

Ποτὲ δὲν θὰ ξεχάσω κάτι «παιδιὰ» τοῦ Μηχανικοῦ, ποὺ ἤτανε κοντά μας στὴν προκάλυψη τοῦ Μοναστηριοῦ τῆς Σερβίας, στὸ «Πουαντόν». Ἦλθε ἕνας Γάλλος στρατηγὸς νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὸν τομέα. Τοῦ κλέψανε ὅλα τὰ μέρη τοῦ αὐτοκινήτου ποὺ ἠμποροῦσαν νὰ ξεβιδωθοῦν. "Ετσι, μέσα στὸ χαράκωμα, εἶδα τοὺς φανούς του. Τί νὰ τοὺς κάμουν ἐκεῖ πάνω; Μυστήριο. Καθόλου μυστήριο. Ἡ τέχνη διὰ τὴν τέχνην.

Καὶ τέλος πάντων ἂς μὴν τὸ ξεχνᾶμε ὅτι ὅταν ἦλθε ἡ Θεὰ Ἐλευθερία εἰς τὴν σκλαβωμένην Ἑλλάδα μετὰ πολλῶν αἰώνων ἀπουσίαν, πάλι μὲ τοὺς κλέφτες ἦλθε, καὶ ἐπάνω εἰς τὰ λῃστοπειρατικά μας καράβια ἐπεβιβάσθη. Καὶ σήμερον ἀκόμη, ὅταν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως θέλῃ νὰ κάμῃ τοὺς "Ἕλληνας προσεκτικούς, εἰς τοὺς προεκλογικοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐκπέμπει διὰ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ, βάζει ὅλα τὰ μεγάφωνα τῆς Ἑλλάδος νὰ τραγουδοῦν μὲ μεγάλας χαρμοσύνους κραυγάς:

— Ὁ κλέφτης ξεσπαθώνει, ξεσπαθώ-ώ-νει!

Καὶ μονομιᾶς βλέπεις ὅλοι οἱ "Ἕλληνες καὶ τεντώνουν τσίτα τὸ αὐτί τους.

ΜΥΡΙΒΗΛΗΣ

'Εν ὄψει τῶν ἐκλογῶν

Τὰ κόμματα εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα

Μία ἐνδιαφέρουσα ἐπίκαιρος ἔρευνα

Γ'

"Οτι τὸ τελευταῖον κίνημα διέσεισε τὰς βάσεις τῶν κομμάτων, εἶνε γνωστόν. Ὁ κόσμος αὐτὸς τοῦ ἑστρατεύθη καὶ ὡπλίσθη κατὰ τοῦ κινήματος, ἔφθασεν ἕως τὸ σημεῖον νὰ πιστεύσῃ ὅτι διὰ νὰ μὴ γίνωνται πλέον κινήματα, πρέπει ν' ἀλλάξῃ τὸ πολίτευμα. Ὁ δάκτυλος ἐπήγγειλε εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων. Τὸ δικτατορικὸν κίνημα συνεδέθη, καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ὀπαδῶν του καὶ εἰς τὴν σκέψιν τῶν ἀντιπάλων του, μὲ τὴν δημοκρατίαν. Ἀπὸ ἐδῶ ἐξεπήδησαν δύο ἐκ διαμέτρου ἀντίθετοι κινήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία ὀγκοῦται εἰς τὴν Παλαιὰν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἄλλη καλλιεργεῖται εἰς τὴν Νέαν. Ἡ πρώτη ζητεῖ τὴν παλινόρθωσιν, ἡ δευτέρα ἀρχίζει νὰ διεκαιώνῃ τὸ δικτατορικὸν κίνημα...

Τὸ ρεῦμα τῆς ἀδιαλλαξίας ποὺ ἐκπορεύεται ἐκ Παλαιᾶς Ἑλλάδος γεννᾶ καὶ εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα μεταξὺ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, τάσεις ἀδιαλλάκτους, ποὺ τὰς ἔχομεν ἤδη σκιαγραφήσει. Συγχρόνως ὅμως προκαλεῖ καὶ ἀντιδράσεις ἐξ ἴσου ἰσχυρὰς εἰς τὸ ἀντίπαλον στρατόπεδον. Ἀξιοπαρατήρητον εἶνε ὅτι ἐνῷ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ κινήματος καὶ μέχρι τῆς λήξεως τῶν ἐπιχειρήσεων, ἡ μεγάλη μᾶζα τῶν παλαιοδημοκρατικῶν κομμάτων ἠντένισε μὲ ἀδιαφορίαν τὴν δικτατορικὴν ἀνταρσίαν, εἰς πολλὰς δὲ περιπτώσεις τὴν ἀντιμετώπισε μὲ ἐχθρότητα, τώρα, τρεῖς περίπου μῆνας μετὰ τὸ κίνημα, συμπτύσσεται μὲ φανατισμὸν μεγαλύτερον εἰς τὰς κομματικὰς γραμμάς, διότι πιστεύει ὅτι οἱ ὑποθετικοὶ κίνδυνοι ποὺ προέταξε τὸ κίνημα διὰ νὰ καλύψῃ τὸν δικτατορικὸν χαρακτῆρα του, γίνονται ἐκ τῶν ὑστέρων, κίνδυνοι πραγματικοί.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν ἀρχικὴν τάσιν τῆς διαρροῆς πρὸς τὸ Ἐθνικορριζοσπαστικὸν κόμμα ποὺ παρετηρήθη εὐθὺς μετὰ τὸ κίνημα καὶ διεπιστώθη εἰς πολλὰς περιπτώσεις μεταξὺ τῶν προσφύγων κυρίως, τὴν ἀντικατέστησε μία τάσις ἀνασυγκεντρώσεως, ἡ ὁποία ἐκδηλώνεται μὲ ἰσχυρὰν ἀντίστασιν εἰς πᾶν ὅ,τι γίνεται ἔξω τοῦ στρατοπέδου. Καμμία σοβαρὰ κομματικὴ βλάβη δὲν ἐπῆλθε καὶ χωρὶς νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ παραστήσῃ τὸν προφήτην, ἠμπορεῖ, χωρὶς δισταγμόν, νὰ βεβαιώσῃ ὅτι τὰ κομματικὰ στρατόπεδα εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα παραμένουν ὅπως ἦσαν καὶ πρίν, μὲ τὴν προσθήκην ὅτι τώρα εἶνε φανατισμένα περισσότερον. Αὐτὴ ἡ ἀντίληψις δὲν γίνεται παραδεκτὴ ἀπὸ μερικοὺς παράγοντας τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, οἱ ὁποῖοι πιστεύουν ὅτι ἕνα σημαντικὸν μέρος τῶν προσφύγων τῆς ὑπαίθρου θὰ ταχθῇ κατὰ τὰς ἐκλογὰς μὲ τὴν κυβέρνησιν, θὰ ψηφίσῃ τοὺς κυβερνητικοὺς συνδυασμούς. Φαίνεται ὅμως νὰ εἶνε ὀρθὴ καὶ πλησιεστέρα πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Ἀλλὰ τὸ κίνημα εἶχε καὶ εἰς τὸ παλαιοδημοκρατικὸν στρατόπεδον τὰς ἐπιδράσεις του. Πρὸ παντὸς εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, ὅπου διεδραματισθησαν τόσα γεγονότα. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν γεγονότων αὐτῶν καὶ ἰδίως τοῦ τελευταίου παλινορθωτικοῦ κηρύγματος, ἀνεπτύχθη ἕνα ρεῦμα ἀδιαλλάκτου ἀντιμετωπίσεως τῆς καταστάσεως, τὸ ὁποῖον, ὑποσυνειδήτως πως, κλίνει πρὸς ριζοσπαστικὰς κατευθύνσεις καὶ προσανατολίζεται, κατὰ τρόπον πολιτικῶς ἀδιαμόρφωτον ἀκόμη πρὸς τὴν ἰδέαν μιᾶς νέας, ἀναποφεύκτου συγκρούσεως. Τὸ πρόσωπον τοῦ Βενιζέλου ἐξακολουθεῖ νὰ ἀσκῇ τὴν γοητείαν του εἰς τὸν κόσμον αὐτόν, ἀλλὰ ἂν θέλῃ νὰ λεπτολογήσῃ κανεὶς ἐπὶ τοῦ φαινομένου, πρέπει νὰ σημειώσῃ ὅτι διὰ τὴν ἀδιάλλακτον μᾶζαν τῶν παλαιοδημοκρατικῶν, τὴν φανατισμένην καὶ πρὸς ριζοσπαστικὰς κατευθύνσεις τείνουσαν, ὁ σημερινὸς Βενιζέλος εἶνε μᾶλλον ἕνα φανταστικὸν πρόσωπον, παρὰ ἕνας ἀρχηγὸς κόμματος. Μιὰ κρυφὴ διάστασις ἀνοίγεται μεταξὺ ὀπαδῶν καὶ στελεχῶν εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων τῆς Βορείου Ἑλλάδος καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸ δεύτερον χαρακτηριστικὸν τῆς καταστάσεως. Τὰ στελέχη ἐπιθυμοῦν κατὰ βάθος τὴν συνδιαλλαγήν, ἐπιμένουν εἰς τὴν κάθοδον, ζητοῦν τὴν ἐκλογικὴν λύσιν. Θέλουν νὰ ἐπαναφέρουν τὰ πρόβατα εἰς τὴν ἀγέλην, νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν ἱεραρχίαν καὶ τὴν προσωπικὴν θέσιν των. Τὴν σύμπτυξιν ποὺ παρατηρεῖται ἤδη, τὴν προκαλουμένην ἀπὸ γενικοὺς λόγους, θέλουν νὰ τὴν κάμουν σύμπτυξιν προσωπικῶν ἐπιρροῶν, ποὺ θὰ εἶνε μεγαλύτεραι τώρα, ἀφοῦ ἀρχηγὸς δὲν ὑπάρχει καὶ ἀφοῦ ὁ καθένας εἶς τὸν κύκλον του εἶνε καὶ ἕνας μικρὸς ἀρχηγός. Ἐνῷ τὸ πλῆθος τῶν ὀπαδῶν περιμένει τὰς γενικὰς λύσεις καὶ ἀδιαφορεῖ διὰ τὰς ἐκλογάς. Ἐπειδὴ ὅμως ὁλόκληρον τὸ στρατόπεδον εὑρίσκεται εἰς ἕνα μούδιασμα, οὔτε τὰ στελέχη τολμοῦν νὰ ἀναλάβουν πρωτοβουλίαν, οὔτε ἡ μᾶζα κινεῖται πρὸς ἐπιβολὴν ἰδικῶν της λύσεων. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε νὰ δημιουργῆται μία κατάστασις κρίσιμος, ὅπου κανεὶς δὲν γνωρίζει τί ἢ ἐπιοῦσα τέξεται.

Πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι αἱ ὁμαδικαὶ ἐκκαθαρίσεις, ὅπως ἐπραγματοποιήθησαν εἰς μερικοὺς ὀργανισμοὺς δημοσίου δικαίου, περιπλέκουν περισσότερον τὴν κατάστασιν καὶ ἀναπτύσσουν αἰσθήματα ἀντεκδικήσεων, ποὺ ἐνισχύουν τὸν φανατισμὸν εἰς τὰς τάξεις τοῦ παλαιοδημοκρατικοῦ στρατοπέδου.

Ο ΒΟΡΕΙΟΣ

Τὸ πρόβλημα τῆς εἰρήνης

Ἡ Εὐρώπη ἄγεται πρὸς νέον πόλεμον

Τοῦ λόρδου Σνόουντεν

Ἡ Εὐρώπη ἄγεται πρὸς πόλεμον. Ἡ διεθνὴς πολιτικὴ ἡ ὁποία ὡδήγησεν εἰς τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέμου τὸ 1914, συνεχίζεται δραστηρίως ἀπὸ τὰ εὐρωπαϊκὰ ἔθνη σήμερον. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε ἀφεύκτως τὸ ἴδιον.

Ἐν ὀνόματι τῆς εἰρήνης, τὰ ἔθνη προετοιμάζονται διὰ πόλεμον. Οἱ ἐξοπλισμοὶ ὑπερβαίνουν πᾶν προηγούμενον. Συνάπτονται στρατιωτικαὶ συνθῆκαι καὶ σύμφωνα «ἀμοιβαίας βοηθείας» τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν πολεμικὴν πρόκλησιν.

Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἡ ὁποία θὰ ἐδημιούργει τὴν συλλογικὴν ἀσφάλειαν καὶ θὰ ἔφερε τὴν εἰρήνην, ἔχει ἀποβῆ πειθήνιον ὄργανον τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἐνισχύουσα τὴν θέλησίν των.

Τὸ σύμφωνον Κέλλογκ, διὰ τοῦ ὁποίου τὰ ἔθνη ἀπεκήρυξαν τὸν πόλεμον ὡς μέσον ἐθνικῆς πολιτικῆς, ἐλησμονήθη.

Μία Διάσκεψις τοῦ Ἀφοπλισμοῦ ἔζησεν ἐπὶ τρία ἔτη, μὲ μόνον ἀποτέλεσμα τὴν ἀπόδειξιν ὅτι τὰ ἔθνη οὐδεμίαν πρόθεσιν ἔχουν νὰ μειώσουν τοὺς ἐξοπλισμούς των ἢ νὰ στηριχθοῦν ἐπὶ τῆς συλλογικῆς ἀσφαλείας τὴν ὁποίαν ὑπεσχέθη τὸ σύμφωνον τῆς Κ.Τ.Ε.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, ἡ διεθνὴς πολιτικὴ τῶν νικητριῶν Δυνάμεων δὲν μετεβλήθη. Τὰ παλαιὰ κακὰ σφάλματα ἐπαναλαμβάνονται.

Ἡ λῆξις τοῦ πολέμου ἐδημιούργησε μίαν μεγάλην εὐκαιρίαν διὰ τὴν εἰρήνευσιν τῆς Εὐρώπης. Εἰς τὰ ἑκατομμύρια τὰ ὁποῖα ἐπολέμησαν καὶ ἔπεσαν ἐδόθη ἡ ὑποσχεσις αὐτή. Τί θὰ ἀναγράψῃ ἡ ἱστορία διὰ τὰ σφάλματα ἐξ αἰτίας τῶν ὁποίων δὲν ἐπραγματοποιήθη αὐτὴ ἡ ὑποσχεσις πρὸς νεκροὺς καὶ ζῶντας καὶ τὰ ὁποῖα προκαλοῦν τὸν σημερινὸν πανικόν;

Σειρὰ ἐκδικητικῶν «συνθηκῶν» ἐπεβλήθη ἐπὶ τῶν ἡττημένων ἀπὸ τοὺς νικητάς, οἱ ὁποῖοι ἐγνώριζον ὅτι αἱ διαίως ἐπιβληθεῖσαι ἀδικίαι θὰ μείνουν ἀνεκταὶ μόνον ἐφ' ὅσον οἱ ἡττημένοι δὲν ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ τὰς ἀποσείσουν.

Ἀντὶ νὰ χρησιμοποιηθοῦν τὰ μεταπολεμικὰ ἔτη διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ἀδικιῶν τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν καὶ νὰ ἀχθῇ ἡ Γερμανία ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἐθνῶν, οἱ Σύμμαχοι ἐπροτίμησαν νὰ κρατήσουν τὸ Ράϊς εἰς κατάστασιν ἐξευτελιστικῆς κατωτερότητος, τὴν ὁποίαν οὐδὲν μέγα ἔθνος ἦτο δυνατὸν νὰ ὑπομείνῃ.

Τέλος, ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια καὶ τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα, εὗρον τὴν ἔκφρασίν των εἰς ἕνα νέον ἀρχηγόν. Ἡ νεολαία τοῦ ἔθνους ἀνταπεκρίθη μὲ ἐνθουσιασμόν. Ὅταν ἔγινε τοῦτο, οἱ Σύμμαχοι δὲν κατώρθωσαν νὰ ἴδουν τὰς συνεπείας του. Εἶνε ἐξ ὁλοκλήρου ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ χιτλερισμοῦ.

Οἱ Γερμανοὶ προσῆλθον εἰς τὴν Διάσκεψιν τοῦ Ἀφοπλισμοῦ ἀπροφασισμένοι νὰ ἀφοπλισθοῦν «μέχρι τοῦ τελευταίου στρατιώτου καὶ τοῦ τελευταίου πολυβόλου» ἂν καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη ἔκαμνον τὸ ἴδιον. Ἐδέχθησαν μίαν πρότασιν διὰ τῆς ὁποίας τοὺς ἐχορηγεῖ

Θεάματα

ΕΘΝΙΚΟΝ. «Πιο κτύπαμε τους γυφτοκόσμους» (Πρόσοψη).
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Ο κυρίος Τζίμ.
ΠΑΛΛΑΣ. «Ο κύριος κάνει τα πάντα».
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ. Ο Μάρκος Μπότσαρης (Ρομαντικός Μάρκος Μπότσαρης).
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ο κύριος Τζίμ».
ΜΟΝΤΙΝΑ. «Μονταρίζ Κρεστόφ».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. Ο Μάρκος Μπότσαρης.
ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ. Ο Μάρκος Μπότσαρης.
ΣΥΝΤΑΓΜΑ. Ο Μάρκος Μπότσαρης.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ. Ο Μάρκος Μπότσαρης.

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Γκρέι σε κάτι κατάστικο».
ΑΛΙΚΗΣ. «Ο Κύριος Τζίμ».
ΠΑΤΗΣΙΟΝ. «Κύριος διάδοχος σε μικρό ξενοδοχείο».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Κόρακας και τρελλή συμφωνία».
ΕΛΛΑΣ. ΣΤΣ ΣΑΠΡΟΥ. «Κύριος Τζίμ».
ΑΘΗΝΑ. «Ερωτικό ρομαντικό».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Κρεμασμένος κρεμασμένος».
ΑΙΓΙΟΝ. «Ο κυρίος Τζίμ».
ΑΡΓΩ. «Η μάχη».
ΒΙΤΤΑΡΙΑ. «Ο κυρίος Τζίμ».
ΕΛΛΑΣ. «Ο κυρίος Τζίμ».
ΕΠΤΗ. «Τίποτα».
ΖΕΦΥΡΟΣ. «Ποιος;».
ΙΡΙΣ. «Ο κατφορνιάρης κυρίαρχος».
ΚΟΛΟΣΑΙΟΝ. «Κωστάκης σε δύσκολες μέρες».
ΛΥΡΑ. «Ο κύριος Τζίμ».
ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ. «Η μάχη του Ιωάννου».
ΝΕΑΠΟΛΙΣ. «Τα μάρτυς κόν Ιωάννου».
ΠΛΑΖΑ (Πλοχωτίου). «Ξυνόρος και Λιβάνι σε μεταφορά».
ΣΤΑΔΙΟΝ. «Ο κύριος μετ' φαντασίας».
ΣΥΝΤΑΓΜΑ. «Ο κύριος Τζίμ».

Πειραιώς και Περιοχέων

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Νεράιδα Κοσμοπόλεως). «Η Ρίζα Μπαν. Μπαν σαγκυωσιάτης».
ΜΑΡΙΝΑ. «Ο κύριος».
ΕΥΤΥΧΙΑ (Κοκκινιά). «Ανωφοιείς Ρωμυρίες».

Ραδιόφωνον

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (841 ΚΗΖ|357 μ.). 8 μ.μ. Συναυλία της Ποικιλίας Ορχήστρας Κρατικού Ραδιοφωνικού Σταθμού. 10 μ.μ. Ιστορία Ρωμαϊκή Ο Ιουλιανός Ο Παραβάτης.
ΛΙΟΝΤΙΝΟΝ (342 ΚΗΖ|877 μ.). 6,15 μ.μ. Ρεσιτάλ αγγλικών ρομαντικών τραγουδιών. 10 μ.μ. Ο κυρίος Τζίμ.
ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ (1631 ΚΗΖ|281 μ.). 8 μ.μ. Ρεσιτάλ αγγλικών ρομαντικών τραγουδιών. 10 μ.μ. Ο κυρίος Τζίμ.
ΛΟΥΞΕΜΠΟΥΡΓΟΝ (1304 ΚΗΖ|231 μ.). 12. 25 μ.μ. Μουσικό πρόγραμμα. 2 μ.μ. Μουσικό θέμα. Γυμνάσια και ασκήσεις. 10 μ.μ. Ο κυρίος Τζίμ.
ΒΙΕΝΝΗ (1122 ΚΗΖ|267 μ.). 12. 30 μ.μ. Μικρή κατ' τραγουδιών (Εκκλεκτικό). 10 μ.μ. Ο κυρίος Τζίμ.
ΜΟΥΝΧΟΝ (1500 ΚΗΖ|200 μ.). 9. 20 μ.μ. Ο κυρίος Τζίμ. 11,10 μ.μ. Μουσικό πρόγραμμα.
ΛΕΙΠΖΙΓΗ ΣΛΕΡ (526 ΚΗΖ|540 μ.). 10 μ.μ. Ο κυρίος Τζίμ.
ΒΡΕΣΛΑΥΗ (315 ΚΗΖ|952 μ.). 10 μ.μ. Ο κυρίος Τζίμ.
ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΟΝ Μ. (160 ΚΗΖ|1875 μ.). 12. 30 μ.μ. Βραδυνό τραγούδι. 2 μ.μ. Μικρό κατ. 10,15 μ.μ. Συφωνικό μουσικό πρόγραμμα.
ΠΡΑΓΑ (638 ΚΗΖ|470 μ.). 6,15 μ.μ. Συναυλία τραγουδιών. 10,10 μ.μ. Συναυλία τραγουδιών και μουσικών θεμάτων.
Ποιμένας: Ευρωπαϊκό κάπο νέο Πάνω Κόσμο.
ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (546 ΚΗΖ|550 μ.). 8,30 μ.μ. «ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ». Μυθιστόρημα του Μόζαρτ.
ΜΟΥΝΙΧΟΝ (566 ΚΗΖ|1500 μ.). 9. 25 μ.μ. Ανωφοιείς Ρωμυρίες. Λαϊκό τραγούδι των Βαυαρικών Αλπεων.

Διευθυντής του Ιστορικού
Εμμανουήλ Γ. Καστιμάτης
Καλλιφρόνας και Σ.Μεσόν 51

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΛΕΙΟΝ
ΘΕΑΤΡΟΝ "ΟΛΥΜΠΙΑ,,
Πέμπτη 30 Μαΐου
Σαβ. σκαν. 1 Ιουνίου | 10 μ. μ.
Κυριακή 2 Ιουνίου 6.30 μ. μ.
ΒΕΡΘΕΡΟΣ
Μελοδράμα εις 4 πράξεις
ΥΠΟ ΤΗΣ ΜΕΛΟΡΑΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΘΛΕΙΟΥ

ΜΟΣΤΡΟΥ ΓΑΛΑΤΣΙ
Τηλ. 80—456
Ένναρξις Θεσινής Σαιζόν Κυριακής 26 Μαΐου
Ορχήστρα Τζαζ
TANGO TZINGANES
Με τους Καλλιτέχνας Π. Λαζαρίδη
T. Aderne Ilarie L'arala
Πλήν. Χορός μέχρι πρωίας
Κουζίνα Ελληνική-Αλλικά Φγκό.
Τιμαί συνήθεις Αθηναϊκαί
Φτιαρτόμεν πρώτης τάξεως
Ανελαβάσκονται γαμήματα
Επί παραγγελία
Κρατήσεις τραπεζιού
Διά τό Σάββατον
4417Σ.

Τά ἀνώτερα ὅλων
ΑΙΥΓΕ
PAKI
ΜΑΣΤΙΧΑ
ΚΑΛΛΙΚΩΝΗ
Καλαμών
Προτιμοῦνται
ἐπί τά κατά ἐδωδίμου μαγειρίας

ΛΟΥΤΡΑ ΜΕΘΑΝΩΝ
ΑΙΓΙΛΗ
ΡΕΣΤΟΡΑΝ ΜΠΑΡ
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ

ΚΑΜΠΑΡΝΤΙΝΕΣ
ΛΟΥΞ
ΔΙ' ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΠΟΧΑΣ
ΓΕΟΡΓΙΟΥ ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ
4 ΓΕΟΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ 4

ΠΕΡΟΥΤΖ
ΠΕΡΣΕΝΣΟ-ΦΙΛΜ
PERSENSO-FILM
Anthela
Σε πράσινο κουτί
τό φίλμ πού προτιμᾶται ἀπό τόν καλόν ἐρασιτέχνην
ΝΕΑΙ ΗΛΑΤΤΩΜΕΝΑΙ ΤΙΜΑΙ

	ΠΕΡΟΡΤΟ	ΠΕΡΣΕΝΣΟ
4x6, 6x6, 5x8	ἀρχ. 30.—	33.—
6x9 (№ 120 ἤ 620)	„ 30.—	36.—
6x11 (№ 116 ἤ 616)	„ 39.—	45.—

ΔΕΟ

Από Πρωΐας εις Πρωΐαν

«Αράπικα τραγούδια»

«Ένα μικρό βιβλιαράκι από τό Κάιρο, τά «Αράπικα Τραγούδια» τού κ. Ίακη Τσάκοκης μού φέρανε αλάρμε μιαν αλλοιώτικη διαδρομή μεσ' τις Ιστορία τής Ελλάδας τής Λεπίας, που χρησιμεύει γιά σύστατίσης, στη πουρπαιά αυτή μικρή συλλογή, καί πού θά μπορούσε κ' εξιδιάγια νά χρησιμεύσει δι' ούσιες τίπαιες τά τραγούδια αυτά πού δ. κ. Τσάκοκας τά θέλει «Αραπικα» διότι ένα βασικό ρίζικό τους φαίνεται, ήγουν θλίψη τής χάρη καί τήν γρήγορα εύκόρεπιάκιν τραγουδιών, δουλοντικά από μιά πνοή ένός βάσικος πού θέλει μέσα στις ρίλιοδαρρίμες, φαιδικές χόρες, ανταλεί τήν λάτι του δύναμη μαζί μέ τήν χουρμάδα σπό τήν κάτοχή δμιάς τής ξεπίμου καί τά χλιαρά νεύρα τής πηγάδας τής Κάσας, καί τραγούδες μαζί μέ τά τραγούδι τής λασκιάκες τόν καιρό του καί τά ξεπιδίν τού Αλεξάντρου Σαφάρ, άπλά, εξίκρινη, που θλείει κάποια μυστικάτρία, μιας ίπποτικής φιλοσοφίας, καί μιά ξυχαρτίρησις πολυπρόσωπα καί παρομοιώσεις.

Στό μικρό αυτό βιβλιαράκι βρίσκει κάποιο κάτι πανεμορφιά γιά μάς τους νεοέλληνες, πού μάς ξεπίνει τή σύγχρονος κόσμο καί τά ξεπιδίν τής κατασκευής ρομαντικής, τά κατασκευάζουν τραγούδια ακαταλαβίστικα, μόνο μοντέρνα. Εστω καί ένεν «Γκρικο-μπιγκ» μιας φλάου πρωτοπ. γιά νομίζω δτι, αποτελεύν πορφανός ένός νέου καί δρμιάν ανταρσία ένός νέου διά τούς νόους... Η ανάστοια τής Λεβάν, ένε μιά ιδεα δική ίσπουδα, αλλά πού ρίζικα μεσ' μεταφρασμή, σαμάσια σέ δποια πάτρα ένεν, γιατί καί σέ δμορφη τεμένου, ένε δπιος δ ξρωτεμένος «Γιάν Λιόλοτ τής Λιόλοτ» τής «Πάτμας» τής.

Η Λεβάν με ξέχασε καί μαδουρεί, ξεβόμενου δι' ανέφηκε.
Πάτα δ' ανέφηκε.
Πάτα δ' ανέφηκε ξεμένε
παρά πατημασιές στήν άμμο ανάμεσ' Ιλαφρές.

Κι' άπειρες είνε ή πατημασιές
δσοι διαβάτες πέρασαν άπ' τό πρωί.

Ποιός θά μπορούσε νά μού δείξη
τήν πατημασιά τής Λεβάν,
σκωπτός, γονατιστός νά πέσω,
νά τής άσπασθώ...
Η τό άλλο: «Η σκαλωνιά»:
«Γύρω τριγύρω σιμωνιά πάρεντη,
ένεν δάχη καί δάχη κρεμασμένη.
Κι' ένώ μονάχος μέσα στό λιοστάρι
Ραμα
τήν καστρεφό τή Λεβά.
Ώς πότε θά τήν καστρεφές ; μ' ρωτάει
Κι' ένώ τούς ξεύτε τήν δμιμοδιάλεξη,
τά κλαδιά τής σκαλωνιάς
πουρίς καί κάθε δοστα.
Γ. ΛΝΝΙΝΟΣ

Ανακοινώσεις

Σατιρικός στίχος

«Ο Σοφοκλής γιά τά δσα γίνονται σ' αυτή τή φάρα, μ' ένα λόγο ίσκινε μού φαρα, ένα ρίζικο μιαν αλλοιώτικη διαδρομή μεσ' τις Ιστορία τής Ελλάδας τής Λεπίας, που χρησιμεύει γιά σύστατίσης, στη πουρπαιά αυτή μικρή συλλογή, καί πού θά μπορούσε κ' εξιδιάγια νά χρησιμεύσει δι' ούσιες τίπαιες τά τραγούδια αυτά πού δ. κ. Τσάκοκας τά θέλει «Αραπικα» διότι ένα βασικό ρίζικό τους φαίνεται, ήγουν θλίψη τής χάρη καί τήν γρήγορα εύκόρεπιάκιν τραγουδιών, δουλοντικά από μιά πνοή ένός βάσικος πού θέλει μέσα στις ρίλιοδαρρίμες, φαιδικές χόρες, ανταλεί τήν λάτι του δύναμη μαζί μέ τήν χουρμάδα σπό τήν κατοχή δμιάς τής ξεπίμου καί τά χλιαρά νεύρα τής πηγάδας τής Κάσας, καί τραγούδες μαζί μέ τά τραγούδι τής λασκιάκες τόν καιρό του καί τά ξεπιδίν τού Αλεξάντρου Σαφάρ, άπλά, εξίκρινη, που θλείει κάποια μυστικάτρία, μιας ίπποτικής φιλοσοφίας, καί μιά ξυχαρτίρησις πολυπρόσωπα καί παρομοιώσεις.

Στό μικρό αυτό βιβλιαράκι βρίσκει κάποιο κάτι πανεμορφιά γιά μάς τους νεοέλληνες, πού μάς ξεπίνει τή σύγχρονος κόσμο καί τά ξεπιδίν τής κατασκευής ρομαντικής, τά κατασκευάζουν τραγούδια ακαταλαβίστικα, μόνο μοντέρνα. Εστω καί ένεν «Γκρικο-μπιγκ» μιας φλάου πρωτοπ. γιά νομίζω δτι, αποτελεύν πορφανός ένός νέου καί δρμιάν ανταρσία ένός νέου διά τούς νόους... Η ανάστοια τής Λεβάν, ένε μιά ιδεα δική ίσπουδα, αλλά πού ρίζικα μεσ' μεταφρασμή, σαμάσια σέ δποια πάτρα ένεν, γιατί καί σέ δμορφη τεμένου, ένε δπιος δ ξρωτεμένος «Γιάν Λιόλοτ τής Λιόλοτ» τής «Πάτμας» τής.

Η Λεβάν με ξέχασε καί μαδουρεί, ξεβόμενου δι' ανέφηκε.
Πάτα δ' ανέφηκε.
Πάτα δ' ανέφηκε ξεμένε
παρά πατημασιές στήν άμμο ανάμεσ' Ιλαφρές.

Κι' άπειρες είνε ή πατημασιές
δσοι διαβάτες πέρασαν άπ' τό πρωί.

Ποιός θά μπορούσε νά μού δείξη
τήν πατημασιά τής Λεβάν,
σκωπτός, γονατιστός νά πέσω,
νά τής άσπασθώ...
Η τό άλλο: «Η σκαλωνιά»:
«Γύρω τριγύρω σιμωνιά πάρεντη,
ένεν δάχη καί δάχη κρεμασμένη.
Κι' ένώ μονάχος μέσα στό λιοστάρι
Ραμα
τήν καστρεφό τή Λεβά.
Ώς πότε θά τήν καστρεφές ; μ' ρωτάει
Κι' ένώ τούς ξεύτε τήν δμιμοδιάλεξη,
τά κλαδιά τής σκαλωνιάς
πουρίς καί κάθε δοστα.
Γ. ΛΝΝΙΝΟΣ

Η συνωμοσία τής «Αγόρας»

Κατά πληροφορίες τού «Εθνικού Διευθύνοντος τής Αστυνομίας τής Αγόρας», αί ανακαλυφθείσαι τελευταίως πλοκαί εναντίον τής Ευρωπαϊκής πλουσίας εις Ευρώπαν καί αποκαλύφεις.

Τό σπουδαιότερον τών εύρημάτων τών αλλοιόπρων γραφείων τής 20 τόμων τής εγκυκλοπαιδείας ρίζιδους, δηλαδή τού δου περίπου τόμου τής δποίας ένεκρίθη ένεκρίθη αί δέκατοι καί δπλλήλιστοι περίπου τής 90 σγγτέα λαμπτερής τέχνης.

Εις ίσου σπουδαία αποκαλύψεις εἶναι ἐἰκόβρτα ἡ ἀνεύρεσις τής «Ορχήστρας» ἐκεί ὅπου τήν τόμο τόμα, καί εἰς τό ὑποτείνεν τόδε μιαν ἀνακοφρασιν μέχρι τής ἐπιτεύξεως τής ἐν λόγω ὀρχήστρας τής «Αγό

5η ΠΡΩΪΝΗ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΘΕΙΣΑΝ ΑΠΟΧΗΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΠΡΑΞΕ ΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΟΠΩΣ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΗ ΤΗΝ ΚΑΘΟΔΟΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΛΥΠΗΡΟΝ ΟΤΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΗΝ ΤΑΚΤΙΚΗΝ ΤΩΝ

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὅπως ἀπόσχῃ τῶν ἐκλογῶν προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Εἶνε εἰς ἄκρον λυπηρὸν τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις, ἀκολουθοῦσα τὴν ἀντιδραστικήν της τακτικὴν δὲν ἠθέλησε νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἐσωτερικῆς ὁμαλότητος τὴν ὁποίαν ἐν τούτοις οἱ ἡγέται αὐτῆς καὶ εἰς προσφάτους ἀκόμη ἀνακοινώσεις των ἐδήλουν ὅτι διακαῶς ἐπιθυμοῦν καὶ ὅτι θὰ ἐργασθοῦν διὰ τὴν ταχυτέραν ἐπίτευξίν της.

Τὰ διατυπωθέντα ὑπὸ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως αἰτήματα ἡ Κυβέρνησις ἐξήτασε μὲ εὐμενέστατον πνεῦμα, ἀπεδέχθη δὲ τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν, δὲν ἐστερξε δὲ μόνον καὶ εἰς νεωτέραν ἀναβολὴν τῶν ἐκλογῶν, καθ' ὅσον ἔκρινεν ὅτι δὲν ἐπετρέπετο ἀπὸ γενικωτέρους λόγους ἡ παράτασις τῆς σημερινῆς ἐκκρεμότητος.

Ἡ ἀπάντησις τῆς Κυβέρνήσεως ἐπὶ τῶν λοιπῶν αἰτημάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως δοθεῖσα διὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ράλλη ἦτο ἀρκούντως ἱκανοποιητική.

Ἐδόσαμεν τὴν διαβεβαίωσιν, τὴν ὁποίαν καὶ θὰ τηρήσωμεν ἀσχέτως πρὸς οἱανδήποτε στάσιν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὅτι οὐδεμία δίωξις ἐπὶ συμμετοχῇ εἰς τὸ στασιαστικὸν κίνημα θὰ γίνῃ κατὰ τὴν προεκλογικὴν περίοδον καὶ δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν. Ὡσαύτως διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν ἐτέθη βάσις ἐξασφαλίσεως τῆς ἀνοθεύτου ἐκδηλώσεως τοῦ λαϊκοῦ φρονήματος καὶ μάλιστα τοιαύτη, ὥστε πᾶσα ἀντίθετος αἰτίασις νὰ εἶνε μόνον προσχηματική.

Ἡ Κυβέρνησις, κατέληξεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἔκαμε πᾶν ὅ,τι ἐξῆρτατο ἀπὸ αὐτὴν διὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν χώραν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ὁμαλότητα. Ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν κάμνει ἄλλο παρὰ νὰ παρεμβάλλῃ προσκόμματα εἰς τὴν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην προσπάθειαν τῆς Κυβερνήσεως, τὸ γεγονὸς δὲ τοῦτο δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ σημειωθῇ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαόν, τὴν ἐπιτακτικὴν φωνὴν τοῦ ὁποίου διὰ τὴν ἐσωτερικὴν του γαλήνευσιν δὲν θέλει ν' ἀκούσῃ ἡ Ἀντιπολίτευσις.»

ΠΩΣ ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ Η ΑΠΟΧΗ

Μετὰ τὴν προχθεσινὴν ἀπόφασιν τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων περὶ ἀποχῆς του ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς καὶ τὴν ἀπάντησιν τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὸ προχθεσινὸν διάβημα τοῦ κ. Παπανδρέου, τόσον τὸ Ἀγροτοεργατικὸν κόμμα, ὅσον καὶ τὸ Δημοκρατικὸν καὶ τὸ Ἀγροτοδημοκρατικὸν κόμμα τοῦ κ. Μυλωνᾶ τὰ ὁποῖα ἀρχικῶς ἐξεδήλωσαν διαθέσεις καθόδου ἔλαβον καὶ αὐτὰ ἀπόφασιν περὶ ἀποχῆς.

Ὅπως ἐξηγεῖται εἰς τὰ σημοσιευόμενα εἰς τὴν τρίτην σελίδα ἀνακοινωθέντα τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος καὶ τοῦ Δημκρατικοῦ, ἡ ἀπόφασις περὶ ἀποχῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν ἐλήφθη κυρίως συνεπείᾳ τῆς ἐμμονῆς εἰς τὴν τοιαύτην στάσιν τοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων καὶ ὄχι συνεπείᾳ τῆς ἀπαντήσεως τῆς κυβερνήσεως εἰς τὸ προχθεσινὸν διάβημα τοῦ κ. Παπανδρέου. Ἐκρίθη δηλαδὴ ὅτι μονομερὴς κάθοδος τῶν δύο τούτων κομμάτων εἰς τὰς ἐκλογάς, θὰ ἐξησθένει τὴν ἐκλογικὴν ἐμφάνισιν τῆς παλαιοδημοκρατικῆς παρατάξεως μέχρις ἐπιπέδου κατὰ πολὺ μικροτέρου τῆς πραγματικῆς της δυνάμεως. Σημειωτέον ὅτι ἡ ἀπόφασις περὶ ἀποχῆς ἐλήφθη παρὰ τὴν σαφῆ ἀντίθεσιν τοῦ μεγαλυτέρου μέρους τῶν μελῶν τῶν δύο τούτων κομμάτων, τὰ ὁποῖα ἐπέμενον εἰς τὴν ἄποψιν ὅτι ὁ παλαιοδημοκρατικὸς κόσμος δὲν θὰ ἔπρεπε κατὰ τὴν κρίσιμον αὐτὴν διὰ τὴν χώραν στιγμὴν νὰ φανῇ λιποτάκτης.

Ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν φιλελευθέρων πολιτευομένων τῶν Νέων Χωρῶν ἐξεδηλοῦτο ζωηροτάτη δυσφορία διὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ κόμματός των περὶ ἀποχῆς. Οἱ πολιτευόμενοι οὗτοι ἀπέδιδον τὴν τοιαύτην στάσιν τοῦ κόμματος εἰς ἐπιμόνους παρὰ τῷ κ. Σοφούλῃ εἰσηγήσεις ὡρισμένων ἐκ τῶν πολιτευομένων τῆς Παλαιᾶς Ἑλλάδος, ἡ πολιτικὴ θέσις τῶν ὁποίων ἔχει σχεδὸν ἐκμηδενισθῆ μετὰ τὸ στασιαστικὸν κίνημα.

Τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀποχῆς οἱ ἀνωτέρω πολιτευόμενοι ἐχαρακτήριζον ὡς πολιτικὴν ἀνανδρίαν, τινὲς δὲ τούτων, ὡς ὁ κ. Χατζόπουλος, πολιτευτὴς Κοζάνης καὶ ἄλλοι, παρεκάλεσαν τοὺς παρισταμένους δημοσιογράφους νὰ διακηρύξουν τοῦτο ἐξ ὀνόματός των καὶ δημοσίᾳ. Προσέθετον ὅτι θὰ ἦσαν διατεθειμένοι νὰ κατέλθουν καὶ μεμονωμένοι εἰς τὰς ἐκλογάς, ἐὰν δὲν ἠωρεῖτο ἡ ἀπειλὴ τῆς ἀποκηρύξεώς των ἐνώπιον τῶν ψηφοφόρων των.

Τὰ μέλη τοῦ Ἀγροτοεργατικοῦ κόμματος συνῆλθον χθὲς τὴν 5ην μ. μ. ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Παπαναστασίου εἰς συνέλευσιν, καθ' ἣν ἐλήφθη ἡ ὁριστικὴ περὶ ἀποχῆς ἐκ τῶν ἐκλογῶν ἀπόφασις καὶ ἡ ἔγκρισις τοῦ εἰς τὴν 3ην σελίδα δημοσιευομένου ἀνακοινωθέντος.

Ἐπίσης οἱ πολιτευταὶ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Παπανδρέου Δημοκρατικοῦ κόμματος συνελθόντες τὴν 7ην μ. μ. εἰς σύσκεψιν, κατέληξαν μετὰ μακρὰν συζήτησιν εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ ἀποχῆς ἐκ τῶν ἐκλογῶν.

ΑΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΙ ΔΙΑ ΤΑΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΑΣ

Ἐπειδὴ ὑπὸ προέδρων τινων Πρωτοδικῶν ἐδόθη διάφορος ἑρμηνεία τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου. Ὡς πρὸς τὴν προθεσμίαν ὑποβολῆς ὑποψηφιοτήτων, ἡ ὁποία ὑπετέθη ὅτι ἔληγε τὸ παρελθὸν μεσονύκτιον, ὁ κ. Πάγκαλος κατόπιν συνενοήσεως μετὰ τοῦ κ. Ἰω. Ράλλη ἀπηύθυνε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ζητῶν τὴν κυβερνητικὴν ἑρμηνείαν τῆς διατάξεως. Ταὐτοχρόνως ἐζήτησε καὶ τὴν σύντμησιν τῶν ἄλλων προθεσμιῶν. Ὁ κ. Περ. Ράλλης ἀπήντησε πρὸς τὸν κ. Πάγκαλον ὅτι ἡ γνώμη τόσον αὐτοῦ, ὅσον καὶ τῆς κυβερνήσεως, εἶνε ὅτι ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς ὑποψηφιοτήτων λήγει ἀπόψε τὸ μεσονύκτιον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύντμησιν τῶν ἄλλων προθεσμιῶν, αὕτη ἀποτελεῖ ζήτημα ὑπουργικοῦ συμβουλίου.

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Πάγκαλος θ' ἀνακοινώσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας τοὺς συνδυασμοὺς τοῦ κόμματός του.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΝ

Χθὲς ὁ κ. Σκ. Ζερβὸς, ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς νήσου Καλύμνου, ἐπεσκέφθη τοὺς πρεσβευτὰς Γαλλίας, Ἀγγλίας, Γερμανίας, Τουρκίας, Γιουγκοσλαυίας, Ρουμανίας κλπ. καὶ ἐξέθεσε τὴν ἐν Καλύμνῳ καὶ τῇ λοιπῇ Δωδεκανήσῳ κρατοῦσαν ἀπελπιστικὴν κατάστασιν λόγῳ τῶν ἰταλικῶν καταπιέσεων. Ὁ κ. Ζερβὸς ἐπέδειξε τὰ πρωτότυπα ἔγγραφα τῆς κηρύξεως τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου εἰς τὴν Κάλυμνον ὑπὸ τῆς Ἰταλίας, τὴν ἐπίσημον ἰταλικὴν διαταγὴν τοῦ κλεισίματος τῶν Σχολῶν τῆς ἡρωϊκῆς νήσου καὶ ὑπέβαλε σχετικῶς μακροσκελὲς ὑπόμνημα.

Η ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΡΑΣΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἀρνηθείσης οἱανδήποτε παράτασιν τῆς τεθείσης προθεσμίας, τίθεται ἀπὸ τῆς 2ας Ἰουνίου εἰς ἐφαρμογὴν ἐν Τουρκίᾳ ὁ νόμος ὁ ἀπαγορεύων τὴν χρῆσιν τοῦ ἱερατικοῦ σχήματος. Κατόπιν τούτου ἀπὸ τῆς ὡς ἄνω ἡμερομηνίας ὅλοι οἱ κληρικοὶ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀρχιερέως, θ' ἀποβάλουν τὸ ἱερατικὸν σχῆμα, περιβαλλόμενοι μαύρην πολιτικὴν ἐνδυμασίαν. Μόνον ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης θὰ ἐξακολουθῇ φέρων τὰ ράσα του ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὅπως ἐπίσης καὶ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν λοιπῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἐκκλησιῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. Ι. ΜΕΤΑΞΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ

ΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 23. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἀφίκετο σήμερον ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰ. Μεταξᾶς, ὅστις καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μεντιτεράνια». Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐδέχθη διαφόρους ἐπιτρόπας καὶ φίλους του.

Τὴν μεσημβρίαν προέβη εἰς δ'ηλώσεις πρὸς τοὺς δημοσιογράφους. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὁ κ. Μεταξᾶς, εἶπεν, ὅτι καθ' ὅλην τὴν παλαιὰν Ἑλλάδα ἕνας παλμὸς συνταράσσει τὰ πλήθη. Ἡ ἐπιθυμία ὅλων τῶν Ἐλλήνων, ἐτόνισεν, εἶνε ἐν ταῖς σημεριναῖς δειναῖς περιστάσεσιν ἡ ἔξοδος εἰς ὁμαλὴν περίοδον, ἡ ἔξοδος δὲ αὐτὴ, φρονεῖ ὁ ἴδιος, θὰ ἀποκατασταθῇ μόνον διὰ τῆς συνταγματικῆς βασιλείας καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ βασιλέως ὡς συμβόλου ἐθνικῆς ἑνότητος, ἐσωτερικῆς γαλήνης καὶ καταπραΰνσεως τῶν παθῶν, τὰ ὁποῖα ἤγαγον εἰς τὴν τελευταίαν ἀδελφοκτόνον αἱματοχυσίαν. Ὁ κ. Μεταξᾶς προσέθεσεν, ὅτι μὲ τὴν σημαίαν αὐτὴν ἀναπεπταμένην ἀνοικτά, ἄνευ περιστροφῶν καὶ ὑπεκφυγῶν ὅπως κάμνουν ἄλλοι, κατέρχεται ἡ Ἕνωσις Βασιλοφρόνων εἰς τὰς ἐκλογὰς ζητοῦσα τὴν ἔγκρισιν τοῦ λαοῦ. Περαιτέρω ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ κυβέρνησις κάμνει ὅ,τι τῆς εἶνε δυνατὸν διὰ νὰ μὴ ἐνεργηθοῦν ἐλεύθεραι ἐκλογαί. Ἐγώ, προσέθεσε, ἔχω πεποίθησιν ὅτι ὁ λαὸς εἰς τὸν ὁποῖον εἶνε ἔμφυτον τὸ αἴσθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ ὁ ὁποῖος εἶνε ὑπερήφανος διὰ τὰ δικαιώματά του, θὰ καταστήσῃ ἀνίσχυρα ὅλα τὰ τοιαῦτα κυβερνητικὰ μέτρα.

Εἰς ἐρώτησιν ἐάν δὲν φροντῇ ὅτι ἡ ἐκλεγησομένη ἐθνοσυνέλευσις δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ λάβῃ οὐσιώδεις ἀποφάσεις ἐφ' ὅσον εἰς αὐτὴν δὲν θὰ ἀντιπροσωπεύεται μέγα μέρος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ τὰ παλαιοδημοκρατικὰ κόμματα, ὁ κ. Μεταξᾶς ἀπήντησε τὰ ἑξῆς:

«Δὲν ξεύρομεν ἀκόμη ἂν δὲν θὰ μετάσχῃ ὁ λαὸς ὅστις ἀκολουθεῖ τὴν ἀντιπολίτευσιν. Αὐτὸ θὰ τὸ ἴδωμεν. Διότι ἠμπορεῖ μεγίστη μερὶς ψηφοφόρων νὰ μετάσχῃ ὁπότε δὲν ὑπάρχει τοιοῦτον ζήτημα».

Εἰς ἐρώτησιν ἐὰν ἀληθεύουν τὰ διαδιδόμενα, ὅτι οἱ βασιλόφρονες εἰς τὸ πρόγραμμά των περιλαμβάνουν καὶ τὴν ἀμνήστευσιν τῶν καταδικασθέντων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν διὰ τὸ τελευταῖον κίνημα, ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδήλωσεν ὅτο τὸ ζήτημα τῆς ἀμνηστείας εἶνε καθ' αὐτὸ ζήτημα βασιλέως. Ἡμεῖς θὰ ἐπιδιώξωμεν, προσέθεσε, νὰ φέρωμεν τὸν βασιλέα, δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀποκαθιστάμενος θὰ πράξῃ ὅ,τι τοῦ ἐπιβάλλεται διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς γαλήνης, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἑνότητος τοῦ ἔθνους. Ἐγὼ δὲν δικαιοῦμαι νὰ προεξοφλῶ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως. Πάντως ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ κάμῃ ὅ,τι ἐπιβάλλεται.

Τέλος, ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ παράγραφος τοῦ λόγου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ εἰς τὰς Πάτρας, ἡ ἀναφερομένη εἰς τὸ πολίτευμα, εἶνε ἀσαφεστάτη.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Τὴν 8.30′ ἑσπερινὴν ὁ ἀρχηγὸς τῶν Ἐλευθεροφρόνων ὡμίλησεν ἐνώπιον πολυαριθμου συγκεντρώσεως ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τῆς Λέσχης τῶν Ἐλευθεροφρόνων ἐπὶ τῆς διαγωνίου τῶν ὁδῶν Τσιμισκῆ καὶ Παύλου Μελᾶ, εἶπὼν τὰ ἑξῆς:

Καὶ σήμερα, ὅπως καὶ πάντοτε, βαθεῖα μὲ κατέχει συγκίνησις. Ὁσάκις πατῶ τὸ χῶμα τῆς Θεσσαλονίκης, τοῦτο μοῦ φέρει ἀναμνήσεις, παλαιὰς ἡμέρας δόξης, ὁπότε ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, κρατῶν εἰς τὰς χεῖρας του τὸ ξίφος τῆς Ἑλλάδος, ἔκοψε τὰ δεσμὰ τῆς Μακεδονίας. Δὲν ἐννοοῦμεν σημαίαν Μακεδονίας. Ἡ Μακεδονία ἀνήκει εἰς ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὅπως καὶ ἡ Ἤπειρος καὶ ἡ Στερεὰ Ἑλλὰς καὶ ὅλα τὰ τμήματα, εἶνε ἀδιάσπαστα μεταξύ των. Κοινὴ εἶνε ἡ τύχη ὅλων. Ἡ δυστυχία τοῦ ἑνὸς κτυπᾷ ἐπὶ τοῦ συνόλου ἀδιακρίτως. Κλείσατε τὰ ὦτα σας εἰς κάθε κήρυγμα, τὸ ὁποῖον ἀπομακρύνει τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τοῦ συνόλου. Τὰς λαμπρὰς ἡμέρας διεδέχθησαν ἡμέραι διχασμοῦ. Αἴτιος τῶν καταστροφῶν τοῦ τόπου γνωρίζετε ὅλοι σας ποῖος ἦτο: Ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος. Ὅταν ὁ κ. Κονδύλης ἔλθῃ ἐδῶ ποία θὰ εἶνε ἡ θέσις σας ἀπέναντί του; Εὐχαριστήσατέ τον δεόντως. Ἂν ἡ εὐθύνη τοῦ Βενιζέλου διὰ τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου εἶνε τρομερά, ἡ εὐθύνη τῆς Κυβερνήσεως Τσαλδάρη εἶνε μεγίστη. Ἔχομεν τὸ θάρρος νὰ σᾶς εἰπωμεν τὴν ἀλήθειαν ζάστερα. Ἡ Κυβέρνησις, ἀνελθοῦσα εἰς τὴν Ἐξουσίαν διὰ τῆς ψήφου τῆς 5ης Μαρτίου, ἔφαγε ράπισμα κατὰ κέφαλα μὲ τὸ κίνημα τῆς 6ης Μαρτίου. Ἐνῷ ἔπρεπε νὰ ὑψώσῃ τὸν γρόνθον της, ἔσπευσε νὰ ἀποκαταστήσῃ τὸν ἀρχιστασιαστὴν καὶ ὅταν ἡμεῖς ἐζητήσαμεν τὴν παραπομπὴν τοῦ Βενιζέλου εἰς δικαστήριον, αὕτη τὸν ἔθεσεν ὑπεράνω παντὸς νόμου καὶ οὕτω παρεσκευάσθη τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου.

Τρεῖς μῆνας πρὸ τοῦ κινήματος κατέστησα γνωστὴν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὴν κατάστασιν καὶ ποῖαι μονάδες ἦσαν ὕποπτοι. Τί ἔπραξε; Οὐδέν. Περιωρίσθη εἰς θριάμβους καὶ συλλαλητήρια καὶ ζητωκραυγάς. Μετὰ τὸ κίνημα, ἡ Κυβέρνησις ἔπραξε κάθε τι διὰ ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τοὺς πόθους τῆς μερίδος ἐκείνης ἥτις τὴν ἐβοήθησε; Οἱ νόμοι δὲν ἐλειτούργησαν, δίκαι δὲν ἔγειναν, μετὰ τὴν πρέπουσαν στιγμὴν ἐπεδείχθη σκληρότης. Πολὺ ἀργὰ εἰσῆλθεν ἡ Κυβέρνησις εἰς δίκας ἀτελειώτους. Καὶ τὸ ἔκαμε πρὸς ἐκδίκησιν καὶ οὐχὶ πρὸς τιμωρίαν. Αἱ ὑπηρεσίαι ἔπρεπε νὰ ἐκκαθαρισθοῦν ἀπὸ τὰ πρόσωπα ἅτινα δὲν ἐνέπνεον ἐμπιστοσύνην. Τί ἔκαμε ἡ Κ υβέρνησις; Ἔκαμε ἐκκαθάρισιν διὰ νὰ κάμῃ κόμμα καὶ ἐκλογάς. Ἡ προσοχή της ἐστράφη διὰ νὰ κερδίσῃ τὰς ἐκλογάς, νοθεύουσα τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ. Μήπως δὲν εἶνε νοθεία ἡ λογοκρισία καὶ ὁ στρατιωτικὸς νόμος. Τίνος στόμα ἐφίμωσε; Ἡμῶν! Θὰ κρατήσωμεν καὶ ἡμεῖς σημείωσιν τῶν ὑπαλλήλων ποὺ θὰ στραφοῦν ἐναντίον μας. Ἂς συλλογισθοῦν καλὰ διότι τὴν ἐπομένην τῶν ἐκλογῶν θὰ τοὺς ἀρπάξωμεν καὶ θὰ τοὺς στείλωμεν εἰς τὸ δικαστήριον.

Ἂς μὴ φαντασθῇ κανεὶς ὅτι θὰ παίξωμεν, διότι δὲν εἴμεθα ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι παίζουν! Διεμαρτυρήθημεν εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς μὴ ὑφισταμένης πλέον Δημοκρατίας. Τί ἔκαμε καὶ αὐτός, ὅστις εἶνε ὄργανον ἑνὸς μόνον κόμματος; Ἢ κατάστασις εἶνε χαώδης! Περιφέρομεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὸν δίσκον τῆς ἐπαιτείας εἰς μικροὺς καὶ εἰς μεγάλους φίλους μας. Ἡ Δημοκρατία ἐχρεωκόπησε. Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴν καταστροφὴν ἐπηκολούθησε τὸ κίνημα Γαργαλίδη. Σᾶς ἐσυμβουλεύσαμεν νὰ δεχθῆτε τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα. Ἀναλαμβάνομεν τὴν εὐθύνην τῆς συμβούλης ἐκείνης. Ἀνάγκα καὶ θεοὶ πείθονται! Τὴν Δημοκρατίαν ἀναγνώρισε καὶ τὸ Λαϊκὸν κόμμα καὶ μάλιστα ἐπισήμως. Σήμερον σᾶς λέγω: Ἡ Δημοκρατία ἐχρεωκόπησε! Μόλις ἐγκαθιδρύθη, ἤρχισαν στάσεις. Οἱ νικηταὶ ἐμάλωναν μεταξύ των. Ἐπηκολούθησε σειρὰ κινημάτων. Ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις οὐδὲν ἔκαμεν. Ἡ Κυβέρνησις ἐκείνη δὲν ἐπρόλαβε τὰ κινήματα. Ὁ Βενιζέλος ἥρπασε τὴν Ἐξουσίαν καὶ δι' ἀντισυνταγματικοῦ νόμου ἦλθε δικτάτωρ. Ὅταν ἐχρεωκόπησε καὶ αὐτός, ἔκαμε σύνδεσμον, ὅστις κατέληξεν εἰς κίνημα. Συνεμάχησε μὲ τὸν Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν Ἐξουσίαν. Ὁ Λαὸς καλεῖται νὰ σκεφθῇ ποῖον πολίτευμα πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς τὴν χώραν. Τὸ κόμμα μου, συνταχθὲν μὲ πρόσωπα περιωπῆς, ἀπεφάσισε τὴν ἕνωσιν τῶν Βασιλοφρόνων μὲ σκοπὸν νὰ ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Βασιλείας καὶ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Μᾶς λέγουν διὰ τοῦ κ. Κονδύλη ὅτι τὸ πολίτευμα δὲν εἶνε ὑπόθεσις τῶν κομμάτων, ἀλλὰ τοῦ λαοῦ. Ἀλλὰ οἱ λαοὶ ἐκδίδουν τὰς ἀποφάσεις των διὰ τῶν προσώπων ποὺ ἀναδεικνύουν. Τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα κεῖται χαμαί! Τί θὰ βάλωμεν εἰς τὴν θέσιν του: «Ἡμεῖς λέγομεν τὴν Βασιλείαν! Αὐτοὶ λέγουν τίποτε!»

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Μεταξᾶς ἀναπτύσσει τὰ ἐπιχειρήματά του κατὰ τῆς συνταγματικῆς θεσπίσεως τοῦ δημοψηφίσματος καὶ τονίζει ὅτι ἔχει τὸ θάρρος νὰ θέσῃ προεκλογικῶς ἐνώπιον τοῦ λαοῦ τὸ ζήτημα τοῦ πολιτεύματος, τὸ ὁποῖον θὰ λύσῃ τὸ κόμμα του ἂν τύχῃ τῆς ἐγκρίσεως τῆς πλειοψηφίας.

Οἱ ὑποψηφιοι τῆς Κυβερνήσεως, λέγει, περιφέρονται εἰς τὰ χωρία καὶ τάσσονται ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, ἐνῷ ἡ Κυβέρνησις ἀπαγορεύει τὸ μνημόσυνον τοῦ Κωνσταντίνου. Ἂν ἔλθουν ἐνώπιόν σας, εἰπῆτε τους ὅτι εἶνε ἀπατεῶνες καὶ ὅτι δὲν τολμοῦν νὰ σᾶς εἰποῦν τὴν γνώμην των. Ἡ λύσις ὅλων τῶν ζητημάτων ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ πολιτεύματος. Ἂν ἔχωμεν Βασιλείαν θὰ ἔχωμεν μετρημένον κοινοβουλευτισμόν, ἐνῷ ἂν ἔχωμεν Δημοκρατίαν θὰ ἀντιμετωπίσωμεν νέα κινήματα ὑπὲρ τῆς δικτατορίας. Τὸ πρόγραμμά μας εἶνε γνωστόν: Ὑψώσαμεν τὴν σημαίαν τῶν αὐτοδιοικήσεων, τὴν ὁποίαν θὰ ἐφαρμόσωμεν ὅταν ἔλθῃ Βασιλεία. Τώρα δὲν εἶνε καταλληλος ἡ στιγμὴ νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ κομματικόν μας πρόγραμμα. Πρωτεύει τὸ πολιτειακόν. Σᾶς ἐρωτῶ: Ἐπιτρέπεται εἰς κανένα ἀπὸ σᾶς ἀντιβενιζελικὸν νὰ μὴ μᾶς ψηφίσῃ; Πρὸς τοὺς Φιλελευθέρους λέγω ὅτι πρέπει πρῶτοι αὐτοὶ νὰ ψηφίσουν τὴν Βασιλείαν ἵνα ἐπιτύχουν τὴν πολιτικήν των ἀποκατάστασιν. Πρὸς τοὺς πρόσφυγας τονίζω ὅτι ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν Βασιλόφρονες. Ἀποβάλατε ἀπὸ τὴν ψυχήν σας τὸν Βενιζέλον καὶ μὴ γίνεσθε ὄργανα τῶν ἐκμεταλλευτῶν. Φυσικὸν σας προστάτην ἔχετε τὸν Βασιλέα. Πρὸς τοὺς Ἰσραηλίτας: Ὑπῆρξατε πάντοτε πιστοὶ ὁπαδοὶ τῆς Βασιλείας. Πρὸς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις: Δὲν ἐφαρεθήκατε πλέον νὰ βλέπετε τὸν στρατὸν, τὸν στόλον καὶ τὴν ἀεροπορίαν ἐν διαιρέσει; Σᾶς λείπει ὁ φυσικὸς ἀρχηγός, ὁ συμβολίζων τὴν ἑνότητα τῆς φυλῆς. Μὲ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ Βασιλέως, ἐννοοῦμεν ὅτι οὗτος θὰ εἶνε ὁ ἀνώτατος ἄρχων, ὁ ρυθμιστὴς τῆς ἐξουσίας, ὁ προστάτης παντὸς ἀδικουμένου. Τοιοῦτος θὰ εἶνε ὁ Βασιλεύς.

Η ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

Ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῆς ἀποψινῆς συγκεντρώσεως τῶν φίλων τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων εἶνε ὅτι αὐτὴ ἦτο πενιχρά. Οἱ περισσότεροι προσῆλθον ἐκ περιεργείας μάλλον, ἂν κρίνῃ κανεὶς ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἔλειψαν ἐκ τῆς συγκεντρώσεως αἱ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις.

Ὁ κ. Μεταξᾶς, ἐρωτηθεὶς μετὰ τὸ πέρας τῆς συγκεντρώσεώς του, περὶ τοῦ πῶς θὰ ἔπρεπε νὰ ἑρμηνευθῇ ἡ τυχὸν καταψήφισίς του, εἶπεν ὅτι τοιοῦτόν τι δὲν πρόκειται νὰ συμβῇ, ἀλλὰ καὶ ἂν συνέβαινε δὲν θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ὁ ἀντιβενιζελικὸς λαὸς ζητεῖ τὴν Δημοκρατίαν, ἀλλ' ὅτι ἁπλῶς ἡ Κυβέρνησις ἐνόθευσε τὰς ἐκλογάς.

ΟΙ ΑΝΑΓΓΕΛΘΕΝΤΕΣ ΝΕΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΙ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΙ

Ἀνεκοινώθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν οἱ ἀκόλουθοι κυβερνητικοὶ συνδυασμοί:

ΝΟΜΟΥ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΟΣ: Ἀλεξάκος, Νικήτας Βαρβιτσιώτης, Ἰω. Καρελλᾶς, Πέτρος Μαυρομιχ